

11.2.28

So Serie
INDO-CHINOIS
564

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ

TÂN-LUẬT

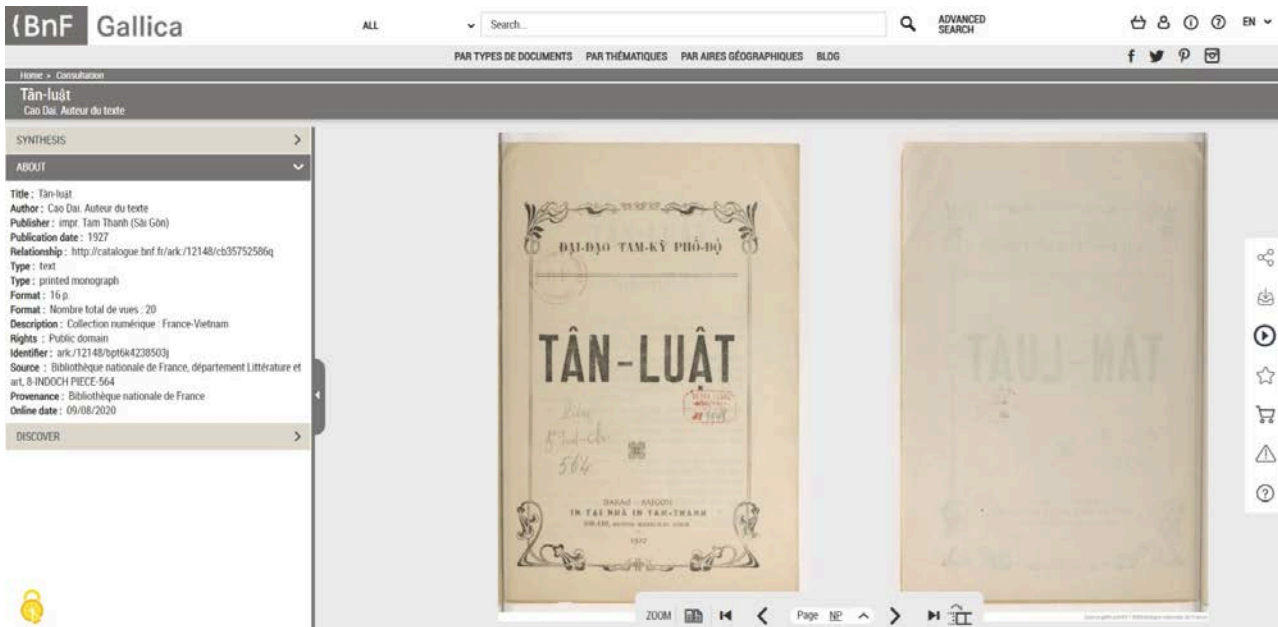
DEPOT LEGAL
INDOCHINE
No 7998

*5000 exemplaires
Editeur: Lê-văn-Trung
227 Fochier 1928
H. W.*

DAKAO — SAIGON
IN TẠI NHÀ IN TAM-THANH
108-110, ĐƯỜNG MARÉCHAL FOCH

1927

[Tân-luật | Gallica \(bnf.fr\)](http://gallica.bnf.fr)

*****

SYNTHESIS

Books 20 page(s)

Bibliothèque nationale de France

*****

ABOUT

Title : Tân-luật

Author : Cao Dai. Auteur du texte

Publisher : impr. Tam Thanh (Sài Gòn)

Publication date : 1927

Relationship : <http://catalogue.bnf.fr/ark:/12148/cb35752586q>

Type : text

Type : printed monograph

Format : 16 p.

Format : Nombre total de vues : 20

Description : Collection numérique : France-Vietnam

Rights : Public domain

Identifiant : ark:/12148/bpt6k4238503j

Source : Bibliothèque nationale de France, département Littérature et art, 8-INDOCH PIECE-564

Provenance : Bibliothèque nationale de France

Online date : 09/08/2020

*****

<https://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k4238503j/>

<https://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k4238503j/f1.item>

... ..

<https://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k4238503j/f20.item>

132
11.1.28
So Serie
INDO-CHINOIS
564

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỒ-ĐỘ

TÂN-LUẬT

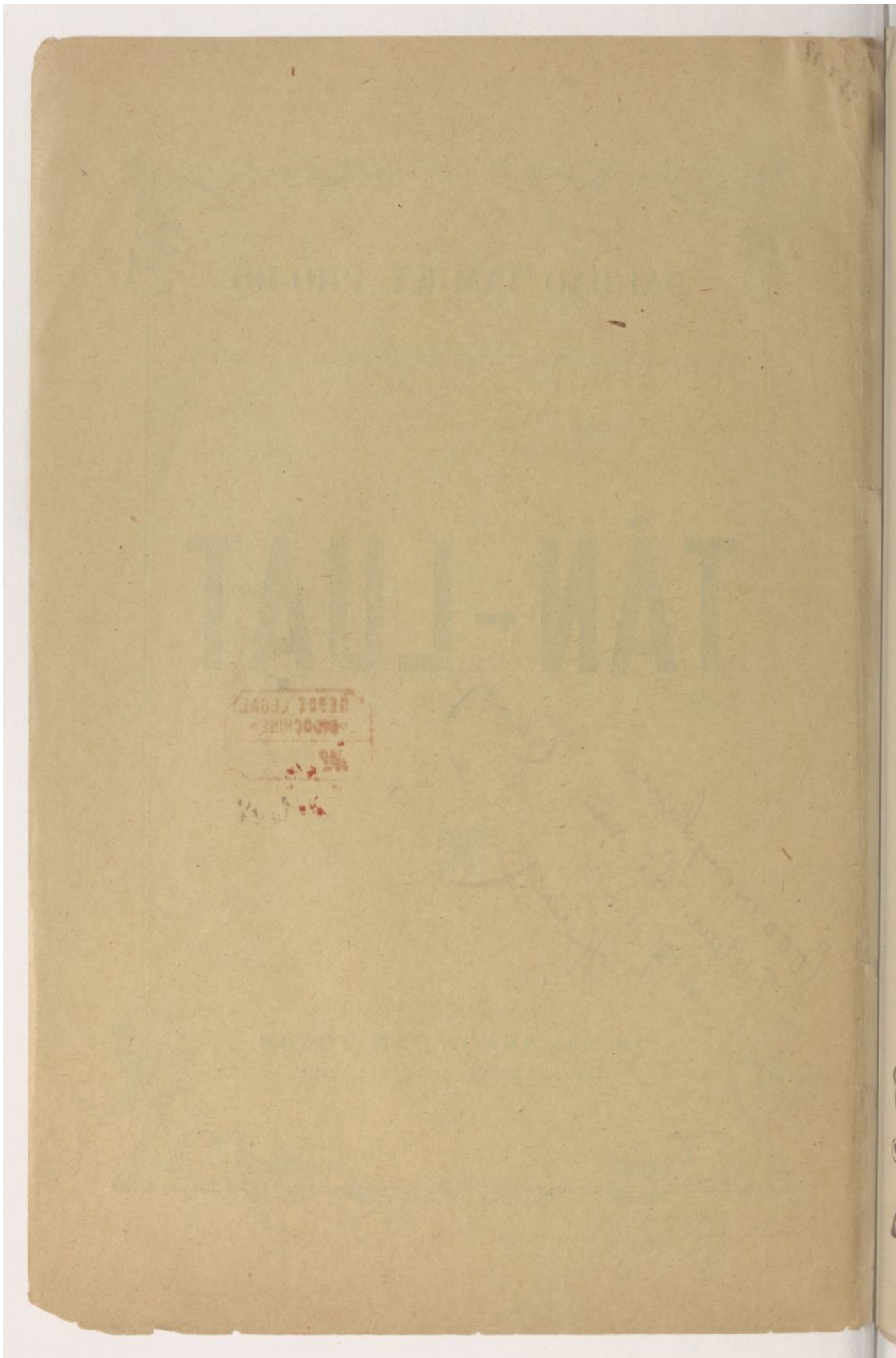
DEPOT LEGAL
INDOCHINE
No 7998

5000 exemplaires
Editeur: Lê-văn-Trung
Le 27 Février 1928
H. W.

DAKAO — SAIGON
IN TAI NHÀ IN TAM-THANH
108-110, ĐƯỜNG MARÉCHAL FOCH

1927

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ

TÂN-LUẬT

*Điền
Số Ind-ch.
564*

ĐAKAO — SAIGON
IN TẠI NHÀ IN TAM-THANH
108-110, ĐƯỜNG MARÉCHAL FOCH

1927

TÂN-LUẬT

DEPT LEGAL
- 1927 -
1/2

DAKAO - YAIKON
IN TAI NHA IN TAM THANH
108-110, BOSSO MARCHELLE TOAN

TÂN-LUẬT

TÌU-TỰ

Phàm con người phải biết có chi trên đầu. Cái không trung trên đầu ta đó, là TRỜI. Đứng cầm quyền trên ấy là Đấng TẠO-HÓA, là NGỌC-HOÀNG-THƯỢNG-ĐẾ, là CHÚA-TÊ cả càn khôn thế-giái.

Nay đấng Tạo-Hóa lấy danh lập Đạo là CAO-ĐÀI TIÊN-ÔNG, ĐẠI-BỒ-TÁT MA-HA-TÁT, dùng huyền diệu tiên-gia đến dựng nơi nước Nam ta, một nền chơn-đạo rất cao thượng mà độ rỗi nhơn-sanh khỏi luân hồi, gọi là ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ.

Đức Thượng-Đế vì thương yêu nhơn loại đến độ rỗi chúng ta, lại gọi mình là THẦY, kêu chúng ta là MÔN-ĐỆ.

Vậy nên chúng ta phải hết lòng kính-mến và sùng bái Đấng Tạo-Hóa và hết dạ tin-nguờn cái Đạo rất huyền-vi màu nhiệm của Đấng Chi-Tôn.

Cái tông-chỉ của Đại-Đạo là gồm cả ba đạo chánh là: NHO, THÍCH, ĐẠO, chuyển cả ba đạo ấy mà hiệp lại làm một. Nên chi chúng ta tu Đại-Đạo thì phải noi theo tông-chỉ của tam-giáo, mà tập rèn tâm tánh, là phải nắm trọn tam-cang, ngũ-thường, vẹn giữ tam-qui, ngũ-giải và cần luyện tam-bửu, ngũ-hành.

Người mà gồm được hết cả ba thì là gần THẦN, THÁNH, TIÊN, PHẬT vậy.

TÂN LUẬT

TIÊU TỰ

Phàm con người phải biết có chi trên đầu. Cái không trung trên đầu ta đó, là TRỜI. Đấng cầm quyền trên ấy là Đấng TẠO HÓA, là NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ, là CHÚA TỂ cả Càn Khôn Thế Giới.

Nay Đấng Tạo Hóa lấy danh lập Đạo là CAO ĐÀI TIÊN ÔNG, ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT, dùng huyền diệu Tiên Gia đến dựng nơi nước Nam ta, một nền chơn Đạo rất cao thượng mà độ rỗi nhơn sanh khỏi luân hồi, gọi là ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ.

Đức Thượng Đế vì thương yêu nhơn loại đến độ rỗi chúng ta, lại gọi mình là THẦY, kêu chúng ta là MÔN ĐỆ.

Vậy nên chúng ta phải hết lòng kính mến và sùng bái Đấng Tạo Hóa và hết dạ tín ngưỡng cái Đạo rất huyền vi màu nhiệm của Đấng Chí Tôn.

Cái tông chỉ của Đại Đạo là gồm cả ba Đạo chánh là: NHO, THÍCH, ĐẠO chuyển cả ba Đạo ấy mà hiệp lại làm một. Nên chi chúng ta tu Đại Đạo thì phải noi theo tông chỉ của Tam Giáo, mà tập rèn tâm tánh, là phải nắm trọn tam cương, ngũ thường, vẹn giữ tam qui, ngũ giới và cần luyện tam bửu, ngũ hành.

Người mà gồm được hết cả ba thì là gần THẦN, THÁNH, TIÊN, PHẬT vậy.

TÂN-LUẬT

TỰ-TỰ

Tham con người phải biết có chi trên dân (ai không
trung trên dân ta thì là THẬT không cần quyền trên ấy
là Đảng TẠO-HÒA là NGƯỜI-HOANG-THƯƠNG-ĐỂ là
CHIA-TE và cần làm thế này.

Này đây Tân-Hội là một tập thể CAO-LAI-TIÊN
ĐANG TẠO-HÒA là một tập thể CAO-LAI-TIÊN
ĐANG TẠO-HÒA là một tập thể CAO-LAI-TIÊN
ĐANG TẠO-HÒA là một tập thể CAO-LAI-TIÊN

kể từ ngày 1er Juin 1927

Đang TẠO-HÒA là một tập thể CAO-LAI-TIÊN
ĐANG TẠO-HÒA là một tập thể CAO-LAI-TIÊN
ĐANG TẠO-HÒA là một tập thể CAO-LAI-TIÊN
ĐANG TẠO-HÒA là một tập thể CAO-LAI-TIÊN

Cái tông-chỉ của Đảng TẠO-HÒA là gì? Đó là một
ĐANG TẠO-HÒA là một tập thể CAO-LAI-TIÊN
ĐANG TẠO-HÒA là một tập thể CAO-LAI-TIÊN
ĐANG TẠO-HÒA là một tập thể CAO-LAI-TIÊN

Người mà hôm nay được biết là ĐANG TẠO-HÒA
ĐANG TẠO-HÒA là một tập thể CAO-LAI-TIÊN
ĐANG TẠO-HÒA là một tập thể CAO-LAI-TIÊN
ĐANG TẠO-HÒA là một tập thể CAO-LAI-TIÊN

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

TÂN LUẬT này ban hành
kể từ ngày 1er Juin 1927

TÂN-LUẬT

ĐẠO-PHÁP

CHƯƠNG I

Về chức sắc cai trị trong Đạo

ĐIỀU THỨ NHỨT. — Trên hết có một phẩm **GIÁO-TÔNG** là anh cả, có quyền thay mặt cho Thầy mà diu-dắc cả tin-dồ trong đường Đạo và đường Đời. Đức Giáo-Tông có quyền về phần xác, chớ không có quyền về phần hồn.

Đức Giáo-Tông dựng phép thông công cùng **TAM-THẬP LỤC-THIÊN** và **THẤT-THẬP-NHỊ-ĐỊA-GIẢI** mà cầu rỗi cho cả tin-dồ.

Chư tin-dồ phải tuân mạng lệnh phẩm ấy.

ĐIỀU THỨ NHÌ. — Kế đó có ba vị **CHƯƠNG-PHÁP** của ba phái là **NHO, THÍCH, ĐẠO**.

Ba vị ấy có quyền xem xét luật-lệ trước buổi thi-hành, hoặc của Giáo-Tông truyền xuống, hoặc của Đầu-sư dâng lên. Như hai đảng chẳng thuận thì phải dâng lên cho **HỘ-PHÁP** đến **HIỆP-THIÊN-ĐÀI** cầu Thầy giảng xuống mà sửa lại.

Ba vị ấy có quyền xem xét kinh điển trước khi phổ thông; như có kinh luật chi làm cho bại phong-hóa thì ba vị ấy phải trừ bỏ chẳng cho xuất bản.

Mỗi Chương-Pháp có ấn riêng. Ba ấn phải có đủ trên mỗi luật, mới dựng thi hành.

TÂN LUẬT

ĐẠO PHÁP

CHƯƠNG I

Về Chức Sắc Cai Trị Trong Đạo

ĐIỀU THỨ NHỨT. — Trên hết có một phẩm **GIÁO TÔNG** là anh cả, có quyền thay mặt cho Thầy mà dìu dắt cả tín đồ trong đường Đạo và đường Đời. Đức Giáo Tông có quyền về phần xác, chứ không có quyền về phần hồn.

Đức Giáo Tông đặng phép thông công cùng **TAM THẬP LỤC THIÊN** và **THẤT THẬP NHỊ ĐỊA GIẢI** mà cầu rỗi cho cả tín đồ.

Chư tín đồ phải tuân mạng lệnh phẩm ấy.

ĐIỀU THỨ NHÌ. — Kế đó có ba vị **CHƯƠNG PHÁP** của ba phái là **NHO**, **THÍCH**, **ĐẠO**.

Ba vị ấy có quyền xem xét luật lệ trước buổi thi hành, hoặc của Giáo Tông truyền xuống, hoặc của Đầu Sư dâng lên. Như hai đảng chẳng thuận thì phải dâng lên cho **HỘ PHÁP** đến **HIỆP THIÊN ĐÀI** cầu Thầy giảng xuống mà sửa lại.

Ba vị ấy có quyền xem xét kinh điển trước khi phổ thông; như có kinh luật chi làm cho bại phong hóa thì ba vị ấy phải truất bỏ chẳng cho xuất bản.

Mỗi Chương Pháp có ấn riêng. Ba ấn phải có đủ trên mỗi luật, mới đặng thi hành.

Chưởng-Pháp phải can-gián sửa lỗi của Giáo-Tông; nếu cả ba thấy lẽ vô đạo của Giáo-Tông, có quyền đem đơn kiện nơi Tòa-Thánh.

ĐIỀU THỨ BA. — Ba vị **ĐẦU-SƯ** của ba phái có quyền cai trị phần Đạo và phần Đời của chư tín đồ.

Ba vị ấy dặng quyền lập luật, song phải dâng lên cho Giáo-Tông phê chuẩn. Ba vị ấy phải tuân mạng lệnh Giáo-Tông truyền dạy. Như khoản luật-lệ nào nghịch với sự sanh hoặc của Nhơn sanh thì ba vị ấy được này xin hủy bỏ.

Như luật-lệ nào Giáo-Tông đã truyền dạy mà cả ba đều ký tên không tuân mạng, thì luật-lệ ấy phải trả lại cho Giáo-Tông; Giáo-Tông truyền lệnh cho Chưởng-Pháp xét nét lại.

Ba vị có ba ấn riêng nhau; mỗi tờ giấy chi chi phải có đủ ba ấn mới thi hành.

ĐIỀU THỨ TƯ. — Ba mươi sáu vị **PHỐI-SƯ**, chia ra mỗi phái là 12 vị. Trong ấy có ba vị **CHÁNH-PHỐI-SƯ**,

Chưởng Pháp phải can gián sửa lỗi của Giáo Tông; nếu cả ba thấy lẽ vô đạo của Giáo Tông, có quyền đem đơn kiện nơi Tòa Thánh.

ĐIỀU THỨ BA. — Ba vị **ĐẦU SƯ** của ba phái có quyền cai trị phần Đạo và phần Đời của chư tín đồ.

Ba vị ấy đặt quyền lập luật, song phải dâng lên cho Giáo Tông phê chuẩn. Ba vị ấy phải tuân mạng lệnh Giáo Tông truyền dạy. Như khoản luật lệ nào nghịch với sự sanh hoạt của nhơn sanh thì ba vị ấy được nài xin hủy bỏ.

Như luật lệ nào Giáo Tông đã truyền dạy mà cả ba đều ký tên không tuân mạng, thì luật lệ ấy phải trả lại cho Giáo Tông; Giáo Tông truyền lệnh cho Chưởng Pháp xét nét lại.

Ba vị có ấn riêng nhau; mỗi tờ giấy chi chi phải có đủ ba ấn mới thi hành.

ĐIỀU THỨ TƯ. — Ba mươi sáu vị **PHÓI SƯ**, chia ra mỗi phái là 12 vị. Trong ấy có ba vị **CHÁNH PHÓI SƯ**.

Ba vị ấy đặt thế quyền cho Đầu-Sư mà hành sự, song chẳng quyền cầu phá luật-lệ.

ĐIỀU THỨ NĂM.— **GIÁO-SƯ** có 72 người, trong mỗi phái có 24 người. Giáo-sư là người để dạy dỗ chư tin-đồ trong đường Đạo và đường Đời.

Buộc Giáo-sư lo lắng cho chư tin-đồ như anh ruột lo cho em.

Giáo-sư cầm sổ bộ của cả tin-đồ, phải chăm nom về sự tang, hôn của mỗi người.

Như tại châu-thành lớn, Giáo-sư được quyền cai quản và cúng tế Thầy như thế Đầu-Sư và Phối-Sư.

Giáo-Sư đặt quyền đứng sớ cầu nài về luật-lệ làm hại nhơn sanh hay là cầu chế giảm luật-lệ ấy.

Giáo-Sư phải thân-cận với tin-đồ như anh em một nhà cần lo giúp đỡ.

ĐIỀU THỨ SÁU.— **GIÁO-HỮU** là người để phổ thông chơn-đạo của Thầy, đặt quyền xin chế giảm luật-lệ đạo, đặt phép hành lễ khi làm chủ mấy cái chùa nơi mấy tỉnh nhỏ. Có 3.000 Giáo-Hữu, mỗi phái 1.000. Chẳng nên tăng thêm hay là giảm bớt.

Ba vị ấy đặt thế quyền cho Đầu Sư mà hành sự, song chẳng quyền cầu phá luật lệ.

ĐIỀU THỨ NĂM. — **GIÁO SƯ** có 72 người, trong mỗi phái có 24 người. Giáo Sư là người để dạy dỗ chư tín đồ trong đường Đạo và đường Đời.

Buộc Giáo Sư lo lắng cho chư tín đồ như anh ruột lo cho em.

Giáo Sư cầm sổ bộ của cả tín đồ, phải chăm nom về sự tang, hôn của mỗi người.

Như tại châu thành lớn, Giáo Sư được quyền cai quản và cúng tế Thầy như thế Đầu Sư và Phối Sư.

Giáo Sư đặt quyền dâng sớ cầu nài về luật lệ làm hại hơn sanh hay là cầu chế giảm luật lệ ấy.

Giáo Sư phải thân cận với tín đồ như anh em một nhà cần lo giúp đỡ.

ĐIỀU THỨ SÁU. — **GIÁO HỮU** là người để phổ thông chơn đạo của Thầy, đặt quyền xin chế giảm luật lệ đạo, đặt phép hành lễ khi làm chủ mấy cái chùa nơi mấy tỉnh nhỏ. Có 3.000 Giáo Hữu, mỗi phái 1.000. Chẳng nên tăng thêm hay là giảm bớt.

ĐIỀU THỨ BẢY. — **LỄ-SANH** là người có hạnh, lựa chọn trong chư tín-đồ mà hành lễ.

Lễ-Sanh đặng quyền đi khai đàn cho mỗi tín-đồ.

Phải vào hàng Lễ-Sanh rồi mới mong bước qua hàng chức-sắc.

Luật-lệ lập Hội Thánh này vì chiếu theo Thánh Ngôn mà đem ra.

ĐIỀU THỨ TÁM. — **ĐẦU-SƯ** muốn lên Chưởng-Pháp thì nhờ ba vị công cử nhau.

Phối-Sư muốn lên Đầu-Sư thì nhờ 36 vị công cử lên.

Giáo-Sư muốn lên Phối-Sư thì nhờ 72 vị công cử nhau.

Giáo-Hữu muốn lên Giáo-Sư thì nhờ 3.000 vị xúm nhau công cử.

Lễ-Sanh muốn lên Giáo-Hữu thì nhờ cả Lễ-Sanh xúm nhau công cử.

Ngôi Giáo-Tổng thì hai phẩm Chưởng-Pháp và Đầu-Sư tranh đặng, song phải chịu toàn tín-đồ công cử mới đặng.

Kỳ dư Thầy giảng cơ ban thường mới ra khỏi luật-lệ ấy mà thôi.

Luật-lệ lập Hội Thánh này vì chiếu theo Thánh Ngôn mà đem ra.

CHƯƠNG II

Về người giữ Đạo

ĐIỀU THỨ CHÍN. — Muốn xin nhập môn phải có hai người đạo-dực tiếng dẫn đến người làm đầu trong họ. Hai người tiếng dẫn phải lo lắng chỉ biểu và diu-dắt người mới cho hiểu biết đạo-lý.

ĐIỀU THỨ MƯỜI. — Mỗi Thánh-Thất từ đây phải lập minh thệ. Còn ai mới vô đạo, nội ngày đem tên vào sổ phải ra đứng giữa đại diện thề liến.

Buộc phải thuộc kinh và thông hiểu luật-pháp của Đại Đạo truyền ra.

ĐIỀU THỨ BẢY. — **LỄ SANH** là người có hạnh, lựa chọn trong chư tín đồ mà hành lễ.

Lễ Sanh đặng quyền đi khai đàn cho mỗi tín đồ.

Phải vào hàng Lễ Sanh rồi mới mong bước qua hàng chức sắc.

Luật lệ lập Hội Thánh này vì chiếu theo Thánh Ngôn mà đem ra.

ĐIỀU THỨ TÁM. — **ĐẦU SƯ** muốn lên Chưởng Pháp thì nhờ ba vị công cử nhau.

Phối Sư muốn lên Đầu Sư thì nhờ 36 vị công cử lên.

Giáo Sư muốn lên Phối Sư thì nhờ 72 vị công cử nhau.

Giáo Hữu muốn lên Giáo Sư thì nhờ 3.000 vị xúm nhau công cử.

Lễ Sanh muốn lên Giáo Hữu thì nhờ cả Lễ Sanh xúm nhau công cử.

Ngôi Giáo Tông thì hai phẩm Chưởng Pháp và Đầu Sư tranh đặng, song phải chịu toàn tín đồ công cử mới đặng.

Kỳ dư Thầy giảng cơ ban thường mới ra khỏi luật lệ ấy mà thôi.

Luật lệ lập Hội Thánh này vì chiếu theo Thánh Ngôn mà đem ra.

CHƯƠNG II

Về Người Giữ Đạo

ĐIỀU THỨ CHÍN. — Muốn xin nhập môn phải có hai người đạo đức tiến dẫn đến người làm đầu trong họ. Hai người tiến dẫn phải lo lắng chỉ biểu và dìu dắt người mới cho hiểu biết đạo lý.

ĐIỀU THỨ MƯỜI. — Mỗi Thánh Thất từ đây phải lập minh thệ. Còn ai mới vô Đạo, nội ngày đem tên vào sổ phải ra đứng giữa đại diện thề liền.

Buộc phải thuộc kinh và thông hiểu luật pháp của Đại Đạo truyền ra.

ĐIỀU THỨ MƯỜI MỘT. — Người làm đầu trong họ hay là chức sắc thay mặt cho mình phải đến làm lễ cúng khai đàn trấn thần an vị cho người mới vào đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI HAI. — Nhập môn rồi gọi là tín-dồ. Trong hàng tín-dồ có hai bậc :

1° Một bậc còn ở thế, có vợ chồng làm ăn như người thường, song buộc phải giữ trai-kỳ hoặc 6, hoặc 10 ngày trong tháng, phải giữ ngũ giới cấm và phải tuân theo Thế-luật của Đại-Đạo truyền bá. Bậc này gọi là người giữ Đạo mà thôi, vào phẩm hạ thừa.

2° Một bậc đã giữ trường trai, giới sát và tứ đại điều qui, gọi là vào phẩm thượng thừa.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BA. — Trong hàng hạ-thừa, ai giữ trai-kỳ từ 10 ngày sắp lên, được thọ truyền bửu-pháp.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BỐN. — Chức-sắc cai trị trong đạo, từ bậc Giáo-Hữu sắp lên, phải chọn trong bậc người thượng-thừa mà thôi.

ĐIỀU THỨ MƯỜI LĂM. — Bậc thượng-thừa theo Đại-Đạo buộc phải để râu, tóc. Ăn mặc thường, phải dùng toàn đồ vải trắng, hoặc màu theo phái mình, song phải tùy tiện chẳng nên xa xỉ.

CHƯƠNG III

VỀ VIỆC LẬP HỌ

ĐIỀU THỨ MƯỜI SÁU. — Nơi nào có đông tín-dồ được chừng 500 người sắp lên, thì được lập riêng một họ, đặt riêng một Thành-Thất, có một chức sắc làm đầu cai trị.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BẢY. — Sự lập họ phải có phép Đức Giáo-Tông và phải do nơi quyền người.

ĐIỀU THỨ MƯỜI TÁM. — Bồn-dạo trong họ phải tuân mạng lệnh của chức sắc làm đầu trong họ, nhứt nhứt phải do nơi người, chẳng dặng tự chuyên mà trái đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI MỘT. — Người làm đầu trong họ hay là chức sắc thay mặt cho mình phải đến làm lễ cúng khai đàn trấn thần an vị cho người mới vào Đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI HAI. — Nhập môn rồi gọi là tín đồ. Trong hàng tín đồ có hai bậc:

1° Một bậc còn ở thế, có vợ chồng làm ăn như người thường, song buộc phải giữ trai kỳ hoặc 6, hoặc 10 ngày trong tháng, phải giữ ngũ giới cấm và phải tuân theo Thế Luật của Đại Đạo truyền bá. Bậc này gọi là người giữ Đạo mà thôi, vào phẩm hạ thừa.

2° Một bậc đã giữ trường trai, giới sát và tứ đại điều qui, gọi là vào phẩm thượng thừa.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BA. — Trong hàng hạ thừa, ai giữ trai kỳ từ mười ngày sắp lên, được thọ truyền bữa pháp.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BỐN. — Chức sắc cai trị trong đạo, từ bậc Giáo Hữu sắp lên, phải chọn trong bậc người thượng thừa mà thôi.

ĐIỀU THỨ MƯỜI LĂM. — Bậc thượng thừa theo Đại Đạo buộc phải để râu, tóc. Ăn mặc thường, phải dùng toàn đồ vải trắng, hoặc màu theo phái mình, song phải tùy tiện chẳng nên xa xỉ.

CHƯƠNG III

VỀ VIỆC LẬP HỌ

ĐIỀU THỨ MƯỜI SÁU. — Nơi nào có đông tín đồ được chừng 500 người sắp lên, thì được lập riêng một họ, đặt riêng một Thánh Thất, có một chức sắc làm đầu cai trị.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BẢY. — Sự lập họ phải có phép Đức Giáo Tông và phải do nơi quyền người.

ĐIỀU THỨ MƯỜI TÁM. — Bôn đạo trong họ phải tuân mạng lệnh của chức sắc làm đầu trong họ, nhứt nhứt phải do nơi người, chẳng đặng tự chuyên mà trái Đạo.

TÂN LUẬT (Ấn Bản 1927) Impr. commerciale C. Ardin (Sài Gòn) trang 6 ,
TÂN LUẬT & PHÁP CHÁNH TRUYỀN Ấn Bản Năm Nhâm Tý (1972) Nhà in
Trung Tâm Giáo Hóa Thiếu Nhi Thủ Đức trang 245.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BA. — Trong hàng hạ thừa, ai giữ trai kỳ từ mười ngày sắp lên, được thọ truyền bữa pháp, vào tịnh thất có người chỉ luyện Đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI CHÍN. — Một tháng hai ngày sóc-vọng, bốn đạo phải tựu lại Thánh-Thất sở tại mà làm lễ và nghe dạy. Trừ ra ai có việc được chế.

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI. — Chức-sắc giữ Thánh-Thất mỗi ngày phải làm tiều-lễ bốn lần theo tứ thời: Tý, Ngọ, Mẹo, Dậu. Mỗi thời phải cúng đúng 6 giờ sáng, 12 giờ trưa, 6 giờ tối và 12 giờ khuya.

Đồ một hồi chuông trước khi hành lễ. Trong mấy thời này, bốn đạo muốn đến tụng kinh tùy ý.

CHƯƠNG IV

Về ngũ-giải cấm

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI MỐT. — Hễ nhập môn rồi phải trau dồi tánh hạnh, cần giữ ngũ-giải cấm là :

1° **NHỨT BẤT SÁT SANH**, là chẳng nên sát hại sanh-vật.

2° **NHỊ BẤT DU ĐẠO**, là cấm trộm-cướp, lấy ngan, lường gạt của người, hoặc mượn vay không trả, hoặc chứa đồ gian, hoặc lượm lấy của rơi, hoặc sanh lòng tham của quấy, để ý hại cho người, mà lợi cho mình, cờ bạc, gian lận.

3° **TAM BẤT TÀ DÂM**, là cấm lấy vợ người, thả theo đàn điếm, xúi giục người làm loạn luân thường, hoặc thấy sắc dậy lòng tà, hoặc lấy lời gieo tình huê-nguyệt.

4° **TỨ BẤT TỬU NHỤC**, là cấm say mê rượu thịt, ăn uống quá độ, rối loạn tâm thần, làm cho não động xóm làng, hoặc miêng ước rượu ngon, bụng mơ đồ mỹ-vị.

5° **NGŨ BẤT VỌNG NGŨ**, là cấm xảo-trá, lão-xược, gạt gẫm người, khoe mình, bày lỗi người, chuyện quấy nói phải, chuyện phải thêu dệt ra quấy, nhạo báng, chê bai, nói hành kẻ khác; xúi giục người hờn giận, kiện thưa xa cách; ăn nói lỗ mắng, thô tục; chưởi rửa người; hủy báng tôn-giáo; nói ra không giữ lời hứa.

ĐIỀU THỨ MƯỜI CHÍN. — Một tháng hai ngày sóc vọng, bốn đạo phải tựu lại Thánh Thất sở tại mà làm lễ và nghe dạy. Trừ ra ai có việc được chế.

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI. — Chức sắc giữ Thánh Thất mỗi ngày phải làm tiểu lễ bốn lần theo tứ thời: Tý, Ngọ, Mẹo, Dậu. Mỗi thời phải cúng đúng 6 giờ sáng, 12 giờ trưa, 6 giờ tối và 12 giờ khuya.

Đỗ một hồi chuông trước khi hành lễ. Trong mấy thời này, bốn đạo muốn đến tụng kinh tùy ý.

CHƯƠNG IV

VỀ NGŨ GIẢI CẤM

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI MỐT. — Hễ nhập môn rồi phải trau dồi tánh hạnh, cần giữ ngũ giải cấm là:

1° NHỨT BẤT SÁT SANH, là chẳng nên sát hại sanh vật.

2° NHÌ BẤT DU ĐẠO, là cấm trộm cướp; lấy ngang, lường gạt của người, hoặc mượn vay không trả, hoặc chứa đồ gian, hoặc lợm lấy của rơi, hoặc sanh lòng tham của quấy, để ý hại cho người, mà lợi cho mình, cờ bạc, gian lận.

3° TAM BẤT TÀ DÂM, là cấm lấy vợ người, thả theo đàn điếm, xúi giục người làm loạn luân thường, hoặc thấy sắc dậy lòng tà, hoặc lấy lời gieo tình huê nguyệt.

4° TỬ BẤT TỬU NHỤC, là cấm say mê rượu thịt, ăn uống quá độ, rối loạn tâm thần, làm cho não động xóm làng, hoặc miệng ước rượu ngon, bụng mơ đồ mỹ vị.

5° NGŨ BẤT VỌNG NGŨ, là cấm xảo trá, láo xược, gạt gẫm người, khoe mình, bày lỗi người, chuyện quấy nói phải, chuyện phải thêu dệt ra quấy, nhạo báng, chê bai, nói hành kẻ khác, xúi giục người hờn giận, kiện thưa xa cách; ăn nói lỗ mãng, thô tục; chưởi rửa người; hủy báng tôn giáo; nói ra không giữ lời hứa.

TÂN LUẬT (Ấn Bản 1927) Impr. commerciale C. Ardin (Sài Gòn) trang 7 ,
TÂN LUẬT & PHÁP CHÁNH TRUYỀN Ấn Bản Năm Nhâm Tý (1972) Nhà in
Trung Tâm Giáo Hóa Thiếu Nhi Thủ Đức trang 246.

3° TAM BẤT TÀ DÂM, là cấm lấy vợ người, thả theo đàn điếm, xúi giục người làm loạn luân thường, hoặc thấy sắc dậy lòng tà, hoặc lấy lời gieo tình huê nguyệt (vợ chồng không gọi tà dâm).

CHƯƠNG V

Về tứ đại điều qui

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI HAI. — Buộc phải trau-giồi đức hạnh giữ theo tứ đại điều qui là :

1° Phải tuân theo lời dạy của bề trên, chẳng hổ chịu cho bực thấp hơn điều-độ. Lấy lễ hòa người. Lỡ làm lỗi, phải ăn năn chịu thiệt.

2° Chớ khoe tài, đừng cao-ngạo ; quên mình mà làm nên cho người. Giúp người nên Đạo. Đừng nhớ cừu riêng. Chớ che lấp người hiền.

3° Bạc tiền xuất nhập phân minh, đừng mượn vay không trả.

Đối với trên, dưới đừng lớn dễ, trên dạy dưới lấy lễ, dưới gián trên đừng thất khiêm cung.

4° Trước mặt, sau lưng, cũng đồng một bực, đừng kính trước rồi khi sau.

Đừng thấy đồng-đạo tranh đua ngồi mà xem không để lời hòa-giải, đừng lấy chung làm riêng, đừng vụ riêng mà bỏ việc chung. Pháp-luật phải tuân, đừng lấy ý riêng mà trái trên, dễ dưới. Đừng cậy quyền mà yểm tài người.

CHƯƠNG VI

Về giáo huấn

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI BA. — Trong Đạo sẽ lập trường đề dạy chữ và dạy Đạo.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI BỐN. — Cách dạy và các việc sắp đặt trong trường sẽ có lập thể-lệ riêng.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI LĂM. — Sau những người có giấy Tốt-nghiệp của nhà trường cho mới được dự cử vào hàng chức sắc trong đạo.

CHƯƠNG V

Về Tứ Đại Điều Qui

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI HAI. — Buộc phải trau dồi đức hạnh giữ theo tứ đại điều qui là:

1° Phải tuân lời dạy của bề trên, chẳng hổ chịu cho bậc thấp hơn điều độ. Lấy lễ hòa người. Lỡ làm lỗi, phải ăn năn chịu thiệt.

2° Chớ khoe tài, đừng cao ngạo; quên mình mà làm nên cho người. Giúp người nên Đạo. Đừng nhớ cừu riêng. Chớ che lấp người hiền.

3° Bạc tiền xuất nhập phân minh, đừng mượn vay không trả.

Đối với trên, dưới đừng lờn dễ, trên dạy dưới lấy lễ, dưới gián trên đừng thất khiêm cung.

4° Trước mặt sau lưng, cũng đồng một bậc, đừng kính trước rồi khi sau.

Đừng thấy đồng đạo tranh đua ngòi mà xem không để lời hòa giải, đừng lấy chung làm riêng, đừng vụ riêng mà bỏ việc chung. Pháp luật phải tuân, đừng lấy ý riêng mà trái trên, dễ dưới. Đừng cậy quyền mà yếm tài người.

CHƯƠNG VI

Về Giáo Huấn

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI BA. — Trong Đạo sẽ lập trường để dạy chữ và dạy Đạo.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI BỐN. — Cách dạy và các việc sắp đặt trong trường sẽ có lập thể lệ riêng.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI LĂM. — Sau những người có giấy Tốt Nghiệp của nhà trường cho mới được dự cử vào hàng chức sắc trong Đạo.

CHƯƠNG VII

Về hình phạt

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI SÁU. — Trong bôn-đạo ai có phạm luật-pháp về mấy khoản nhẹ, thì về quyền người làm đầu trong họ phân xử và dặng răn phạt qui hương, tụng kinh sám hối.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI BẢY. — Như phạm tội trọng hay là tái phạm, thì phải dệ lên cho hội công đồng phán đoán.

Hội ấy một vị Đầu-Sư hay là Phối-Sư phải mình làm đầu và có hai vị chức sắc hai phái kia nghị án. Hội này được quyền trực xuất.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI TÁM. — Về đường đời, bôn-đạo có xích-mịch nhau, cũng phải đến cho người làm đầu trong họ phân giải.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI CHÍN. — Chư chức sắc, ai có phạm luật-pháp trong đạo, thì đem trước Tòa Tam-Giáo phân xử.

ĐIỀU THỨ BA MƯƠI. — Tòa Tam-Giáo có Đức Giáo-Tông làm đầu. Ba vị Chưởng-Pháp nghị án. Vị Đầu-Sư phải mình về phần dặng biểu buộc tội. Một chức sắc Hiệp-Thiên-Đài làm trạng-sư.

ĐIỀU THỨ BA MƯƠI MỐT. — Tòa này có quyền xử giáng cấp hay là trực xuất.

CHƯƠNG VIII

Về việc ban hành luật pháp

ĐIỀU THỨ BA MƯƠI HAI. — Trong hạng 6 tháng, kể từ ngày ban hành luật-pháp này chư tín-dồ phải tuân y các điều lệ.

Ngoại trừ :

1° Những người làm nghề-nghiệp phạm nhằm luật cấm thì được kỳ hạn một năm phải giải-nghệ.

2° Những chức sắc chưa trưởng-trai được kỳ hạn hai năm phải tập theo cho kiếp.

Kỳ dư luật lệ Thầy canh cải phải tuân theo, còn bao nhiêu phải tùy cữ Luật.

CHƯƠNG VII

Về Hình Phạt

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI SÁU. — Trong bốn đạo ai có phạm luật pháp về mấy khoản nhẹ, thì về quyền người làm đầu trong họ phân xử và đặng răn phạt qui hương, tụng kinh sám hối.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI BẢY. — Như phạm tội trọng hay là tái phạm, thì phải đệ lên cho hội Công Đồng phán đoán.

Hội ấy một vị Đầu Sự hay là Phối Sự phái mình làm đầu và có hai vị chức sắc hai phái kia nghị án. Hội này được quyền trực xuất.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI TÁM. — Về đường đời, bốn đạo có xích mích nhau, cũng phải đến cho người làm đầu trong họ phân giải.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI CHÍN: Chư chức sắc, ai có phạm luật pháp trong đạo, thì đem trước tòa Tam Giáo phân xử.

ĐIỀU THỨ BA MƯƠI. — Tòa Tam Giáo có Đức Giáo Tông làm đầu. Ba vị Chưởng Pháp nghị án. Vị Đầu Sự phái mình về phần dâng biểu buộc tội. Một chức sắc Hiệp Thiên Đài làm trạng sự.

ĐIỀU THỨ BA MƯƠI MỐT. — Tòa này có quyền xử giáng cấp hay là trực xuất.

CHƯƠNG VIII

Về Việc Ban Hành Luật Pháp

ĐIỀU THỨ BA MƯƠI HAI. — Trong hạn 6 tháng, kể từ ngày ban hành luật pháp này chư tín đồ phải tuân y các điều lệ.

Ngoại trừ:

1° Những người làm nghề nghiệp phạm nhằm luật cấm thì được kỳ hạn một năm phải giải nghệ.

2° Những chức sắc chưa trưởng trai được kỳ hạn hai năm phải tập theo cho kịp.

Kỳ dư luật lệ Thầy canh cải phải tuân theo, còn bao nhiêu phải tùy cựa Luật.

THỂ-LUẬT

Người được nhập môn hành đạo phải tuân y Thể-Luật như sau này :

ĐIỀU THỨ NHỨT. — Hễ thọ giáo với một Thầy thì li như con một cha. Phải thương yêu nhau, liên lạc nhau, giúp đỡ nhau, lấy lòng thành thật mà đối đãi nhau, diu dắt nhau trong đường đạo và đường đời.

ĐIỀU THỨ HAI. — Nhập đạo rồi thì phải quên những việc oán thù nhau khi trước ; phải tránh các việc ganh-ghét, tranh đua và kiện cáo ; phải nhân-nhịn và hòa thuận với nhau. Rủi có đều chi xích-mịch, phải vui nghe người làm đầu trong họ phân giải.

ĐIỀU THỨ BA. — Phải giữ tam-cang ngũ-thường là nguồn cội của nhơn đạo ; nam thì hiếu-đễ, trung-tin, lễ-nghĩa, liêm-sĩ, nữ thì tưng phụ, tưng phu, tưng tử và công, dung, ngôn, hạnh.

ĐIỀU THỨ TƯ. — Ra giao thiệp với đời thì phải tập và giữ tánh ôn, lương, cung, khiêm, nhượng.

ĐIỀU THỨ NĂM. — Đối với hàng đạo-hữu phải nuôi nấng cái tình thù-tạc với nhau, cho khăng-khit cái giây liên-lạc. Trong hàng tín-dồ còn ở thế, phải nhớ hai dịp là tang và hôn.

ĐIỀU THỨ SÁU. — Việc hôn là việc rất trọng đời người. Phải chọn hôn trong người đồng-đạo ; trừ ra khi nào người ngoài ưng thuận nhập môn thì mới được kết làm giai ngẫu.

ĐIỀU THỨ BẢY. — Tám ngày trước lễ sinh, chủ hôn trai phải dán bố cáo nơi Thánh-Thất sở tại cho trong bõn-đạo hay, sau khỏi đều trách trở.

THỂ LUẬT

Người được nhập môn hành đạo phải tuân y Thể Luật như sau này:

ĐIỀU THỨ NHỨT. — Hễ thọ giáo với một Thầy thì tỉ như con một cha. Phải thương yêu nhau; liên lạc nhau, giúp đỡ nhau, lấy lòng thành thật mà đối đãi nhau, dìu dắt nhau trong đường đạo và đường đời.

ĐIỀU THỨ HAI. — Nhập đạo rồi thì phải quên những việc oán thù nhau khi trước; phải tránh các việc ganh ghét, tranh đua và kiện cáo; phải nhẫn nhịn và hòa thuận với nhau. Rủi có điều chi xích mích, phải vui nghe người làm đầu trong họ phân giải.

ĐIỀU THỨ BA. — Phải giữ tam cương ngũ thường là nguồn cội của nhơn đạo; nam thì hiếu đễ, trung tín, lễ nghĩa, liêm sỉ, nữ thì tòng phụ, tòng phu, tòng tử và công, dung, ngôn, hạnh.

ĐIỀU THỨ TƯ. — Ra giao thiệp với đời thì phải tập và giữ tánh ôn, lương, cung, khiêm, nhượng.

ĐIỀU THỨ NĂM. — Đối với hàng đạo hữu phải nuôi nấng cái tình thù tạc với nhau, cho khẩn khít cái dây liên lạc. Trong hàng tín đồ còn ở thế, phải nhớ hai dịp là tang và hôn.

ĐIỀU THỨ SÁU. — Việc hôn là việc rất trọng đời người. Phải chọn hôn trong người đồng đạo; trừ ra khi nào người ngoài ưng thuận nhập môn thì mới được kết làm giai ngẫu.

ĐIỀU THỨ BẢY. — Tám ngày trước lễ sính, chủ hôn trai phải dán bố cáo nơi Thánh Thất sở tại cho trong bản đạo hay, sau khỏi điều trắc trở.

ĐIỀU THỨ TÁM. — Làm lễ sinh rồi hai chàng trai và gái phải đến Thánh-Thất mà cầu lễ « chứng-hôn ».

ĐIỀU THỨ CHÍN. — Cấm người trong Đạo, từ ngày ban hành luật này về sau, không được cưới hầu-thiếp. Rủi có chích lễ giữa đường, thì được chấp nối.

Thoản như phụ nữ kia không con nối hậu thì Thầy cũng rộng cho đặt phép cưới thiếp song chính mình chánh thê đứng cưới mới dặng.

ĐIỀU THỨ MƯỜI. — Trừ ra có ngoại tình hay là thất hiếu với công cô, vợ chồng người đạo, không được để bỏ nhau.

ĐIỀU THỨ MƯỜI MỘT. — Con nít mới sanh phải chọn cha và mẹ đỡ đầu cho nó, phòng sau bảo hộ nó lúc rủi phải thân côi.

ĐIỀU THỨ MƯỜI HAI. — Đứa con nít khi được một tháng sắp lên phải đem đến Thánh-Thất sở tại mà xin làm lễ « Tắm-Thánh » và ghi vào bộ sanh của bản-đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BA. — Buộc cha mẹ con nít từ 6 tuổi chí 12 tuổi phải cho con vào trường học chữ hay là học đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BỐN. — Trong bản-đạo xảy có người mãn phần qui vị thì chư tín đồ trong họ phải chung cùng đến giúp và chia buồn với tang chủ.

Mỗi họ cũng nên lập một nghĩa địa riêng.

ĐIỀU THỨ MƯỜI LĂM. — Người làm đầu trong họ, khi tang chủ mời, phải đến hiệp với chư tín-dồ trong họ, làm lễ cầu siêu cho vong linh theo Tân-Luật và đưa xác đến mồ-phần.

ĐIỀU THỨ MƯỜI SÁU. — Trong việc tổng chung, không nên xa xỉ, không nên để lâu ngày, không nên dùng đồ âm công eo màu sắc lò a lệt, chỉ dùng toàn đồ trắng, không nên dải dăng rần rộ mà mất sự nghiêm-tĩnh và mất dấu ai bi.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BẢY. — Trong việc cúng tế vong linh không nên dùng hi-sanh, dùng toàn đồ chay thì được phước

ĐIỀU THỨ TÁM. — Làm lễ sinh rồi hai đàn trai và gái phải đến Thánh Thất mà cầu lễ "chứng hôn".

ĐIỀU THỨ CHÍN. — Cấm người trong Đạo, từ ngày ban hành luật này về sau, không được cưới hầu thiếp. Rủi có chích lễ giữa đường, thì được chấp nói.

Thoảng như phụ nữ kia không con nối hậu thì Thầy cũng rộng cho đặt phép cưới thiếp song chính mình chánh thể đứng cưới mới đặt.

ĐIỀU THỨ MƯỜI. — Trừ ra có ngoại tình hay là thất hiếu với công cô, vợ chồng người đạo, không được để bỏ nhau.

ĐIỀU THỨ MƯỜI MỘT. — Con nít mới sanh phải chọn cha và mẹ đỡ đầu cho nó, phòng sau bảo hộ nó lúc rủi phải thân côi.

ĐIỀU THỨ MƯỜI HAI. — Đứa con nít khi được một tháng sắp lên phải đem đến Thánh Thất sở tại mà xin làm lễ "Tám Thánh" và ghi vào bộ sanh của bản đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BA. — Buộc cha mẹ con nít từ 6 tuổi chí 12 tuổi phải cho con vào trường học chữ hay là học đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BỐN. — Trong bản đạo xảy có người mãn phần qui vị thì chư tín đồ trong họ phải chung cùng đến giúp và chia buồn với tang chủ.

Mỗi họ cũng nên lập một nghĩa địa riêng.

ĐIỀU THỨ MƯỜI LĂM. — Người làm đầu trong họ, khi tang chủ mời, phải đến hiệp với chư tín đồ trong họ, làm lễ cầu siêu cho vong linh theo Tân Luật và đưa xác đến mồ phần.

ĐIỀU THỨ MƯỜI SÁU. — Trong việc tổng chung, không nên xa xỉ, không nên để lâu ngày, không nên dùng đồ âm công có màu sắc lòe loẹt, chỉ dùng toàn đồ trắng, không nên đái đàng rần rộ mà mất sự nghiêm tịnh và mất dấu ai bi.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BẢY. — Trong việc cúng tế vong linh không nên dùng hi sanh, dùng toàn đồ chay thì được phước

hơn ; không cấm lễ nhạc, song phải dùng lễ nhạt theo Tân-Luật. Tang phục thì y như xưa.

ĐIỀU THỨ MƯỜI TÁM. — Việc cầu siêu cho vong linh trong tuần cửu-cửu và đến lúc tiếu, đại tường, thì do nơi Thánh-Thất sở tại mà cầu lễ. Bồn-đạo trong họ, nếu có mời, phải đến mà cầu nguyện.

ĐIỀU THỨ MƯỜI CHÍN. — Một người trong đạo gặp tai-nạn thịnh-linh, thì bồn-đạo trong họ hãy tùy hĩ chung nhau, tư trợ cho qua lúc ngặt nghèo.

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI. — Kể từ ngày ban hành Luật này, người bồn đạo chẳng nên chuyên nghề gì làm cho sát-sanh, hại vật ; chẳng được làm nghề gì mà tội phong bại-tục ; chẳng được soạn hay là ấn hành những truyện phong-tinh, huê-nguyệt, không được buôn bán các thứ rượu mạnh và á-phiện là vật độc làm cho giảm chất con người.

Người nào đã lầm lỡ rồi, hãy kiếm thế mà giải nghệ.

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI MỐT. — Người bồn đạo ăn mặc phải cần kiệm, tùy phận tùy dươn ; cũng nên dùng đồ vải bó và giảm bớt hàng lụa.

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI HAI. — Người nào trong đạo phạm một, hay là nhiều điều răn cấm trên đây, thì mấy người khác trong bồn-đạo hay biết phải khuyên giải. Nếu chẳng nghe, phải đến tố cho người làm đầu trong Họ hay, cho người đề lời khuyên dạy.

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI BA. — Nếu tái phạm hoặc không bỏ nét hư và nghiệp quấy thì phải trục xuất. Trong bồn-đạo không ai được nhận-nhìn là đạo-hữu nữa.

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI BỐN. — Hội công đồng có Đầu-sư một phái làm đầu và hai chức sắc, hai phái kia nghị sự phán đoán về hình trục xuất theo lời của người làm đầu trong Họ xin.

Lệnh này sẽ dán nơi Thánh-Thất sở tại cho chư tín-đồ rõ biết.

hơn; không cấm lễ nhạc, song phải dùng lễ nhạc theo Tân Luật. Tang phục thì y như xưa.

ĐIỀU THỨ MƯỜI TÁM. — Việc cầu siêu cho vong linh trong tuần cửu cửu và đến lúc tiểu, đại tường, thì do nơi Thánh Thất sở tại mà cầu lễ. Bồn đạo trong họ, nếu có mời, phải đến mà cầu nguyện.

ĐIỀU THỨ MƯỜI CHÍN. — Một người trong đạo gặp tai nạn thành linh, thì bồn đạo trong họ hãy tùy hỉ chung nhau, tư trợ cho qua lúc ngặt nghèo.

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI. — Kể từ ngày ban hành Luật này, người bồn đạo chẳng nên chuyên nghề gì làm cho sát sanh, hại vật; chẳng được làm nghề gì mà tòi phong bại tục; chẳng được soạn hay là ấn hành những truyện phong tình, huê nguyệt, không đặng buôn bán các thứ rượu mạnh và á phiện là vật độc làm cho giảm chất con người.

Người nào đã làm lỡ rồi, hãy kiếm thế mà giải nghệ.

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI MỐT. — Người bồn đạo ăn mặc phải cần kiệm, tùy phận tùy dươn, cũng nên dùng đồ vải thô và giảm bớt hàng lụa.

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI HAI. — Người nào trong đạo phạm một, hay là nhiều điều răn cấm trên đây, thì mấy người khác trong bồn đạo hay biết phải khuyên giải. Nếu chẳng nghe, phải đến tố cho người làm đầu trong Họ hay, cho người để lời khuyên dạy.

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI BA. — Nếu tái phạm hoặc không bỏ nét hư và nghiệp quấy thì phải trục xuất. Trong bồn đạo không ai đặng nhận nhìn là đạo hữu nữa.

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI BỐN. — Hội Công Đồng có Đầu Sư một phái làm đầu và hai chức sắc, hai phái kia nghị sự phán đoán về hình trục xuất theo lời của người làm đầu trong Họ xin.

Lệnh này sẽ dán nơi Thánh Thất sở tại cho chư tín đồ rõ biết.

TỊNH-THẮT

TỊNH-THẮT là nhà thanh tịnh để cho các tin-dồ vào mà tu luyện.

Muốn vào nhà Tịnh-thắt phải tuân y những điều lệ như sau này:

ĐIỀU THỨ NHỨT. — Trong hàng tin-dồ, ai đã xữ tròn nhen-dạo và giữ trai giải từ sáu tháng sắp lên thì được xin vào Tịnh-thắt mà nhập định.

ĐIỀU THỨ HAI. — Phải có một người đạo-dức hơn mình tiến-dẫn và một người đạo-hữu bảo hộ.

ĐIỀU THỨ BA. — Cấm không dặng thơ tin vãng lai với người ngoài, trừ ra thân nhân, song phải có người « tịnh chủ » xem trước.

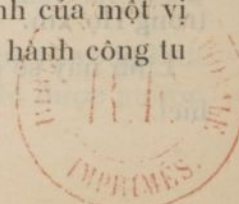
ĐIỀU THỨ TƯ. — Cấm người ngoài không được vào nhà tịnh, chẳng luận là viên quan chức sắc cùng thân tộc tin-dồ.

ĐIỀU THỨ NĂM. — Cấm không được chuyện vãn với người ngoài, trừ ra cha mẹ và con cháu đến thăm, song cũng phải có phép người « tịnh-chủ » cho.

ĐIỀU THỨ SÁU. — Nhập Tịnh-thắt rồi phải tuyệt tràu thuốc và không được ăn vật chi ngoài mấy bữa cơm.

ĐIỀU THỨ BẢY. — Phải giữ cho chơn thần an tịnh, đừng xao xuyến lương tâm. Phải thuận hòa không được tiếng lớn, phải siêng năng giúp ích cho nhau và diu đặc nhau trong đường đạo.

ĐIỀU THỨ TÁM. — Phải tuân mạng lệnh của một vị « tịnh chủ » phải y theo giờ khắc sẽ định mà hành công tu luyện.

TỊNH THẮT

"TỊNH THẮT" là nhà thanh tịnh để cho các tín đồ vào mà tu luyện.

Muốn vào nhà Tịnh Thất phải tuân y những điều lệ như sau này:

ĐIỀU THỨ NHỨT. — Trong hàng tín đồ, ai đã xử tròn hơn đạo và giữ trai giới từ sáu tháng sắp lên thì được xin vào Tịnh Thất mà nhập định.

ĐIỀU THỨ HAI. — Phải có một người đạo đức hơn mình tiến dẫn và một người đạo hữu bảo hộ.

ĐIỀU THỨ BA. — Cấm không đặng thơ tín vãng lai với người ngoài, trừ ra thân nhân, song phải có người "Tịnh Chủ" xem trước.

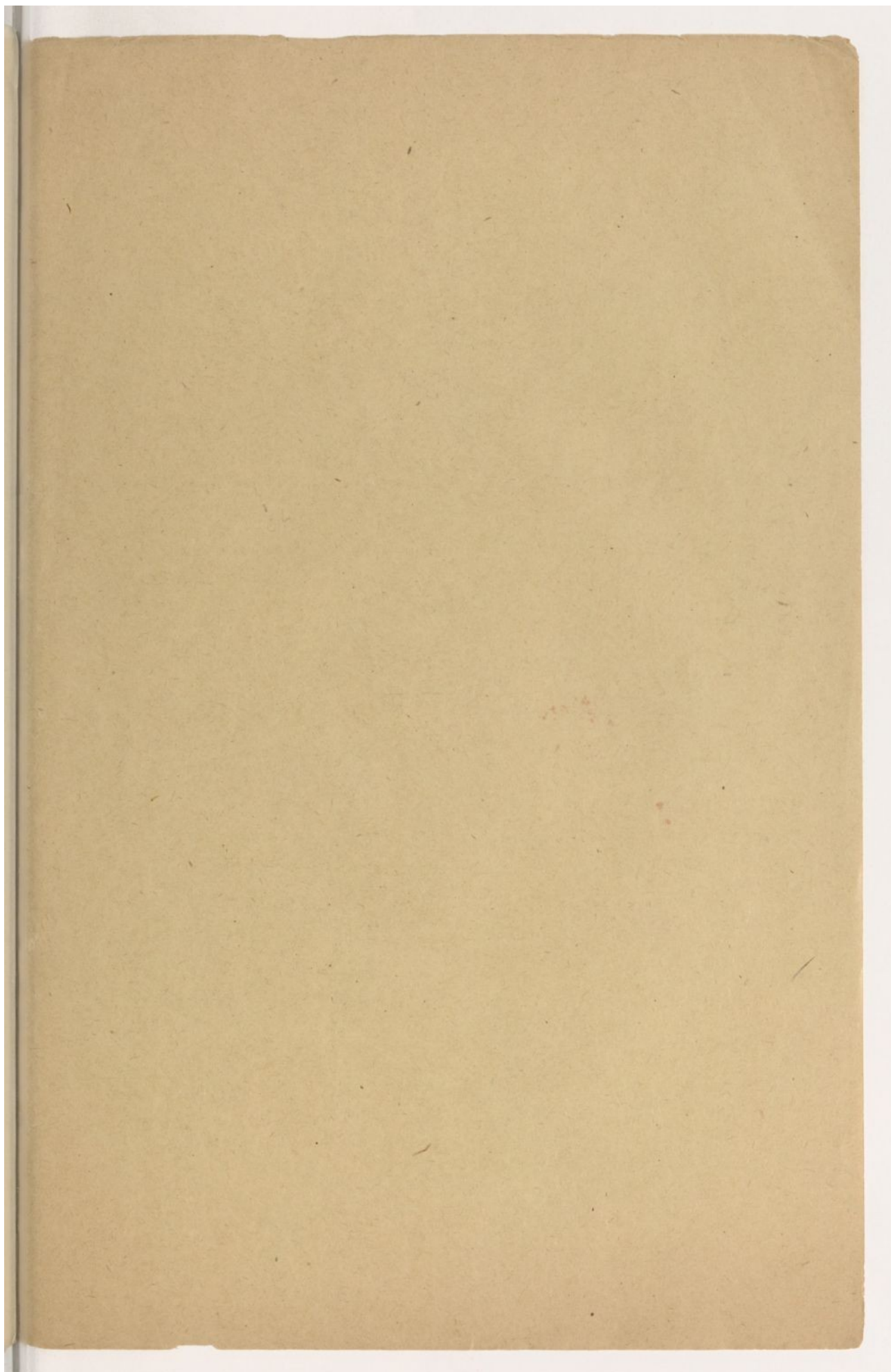
ĐIỀU THỨ TƯ. — Cấm người ngoài không được vào nhà Tịnh, chẳng luận là viên quan chức sắc cùng thân tộc tín đồ.

ĐIỀU THỨ NĂM. — Cấm không được chuyện vãn với người ngoài, trừ ra cha mẹ và con cháu đến thăm, song cũng phải có phép người "Tịnh Chủ" cho.

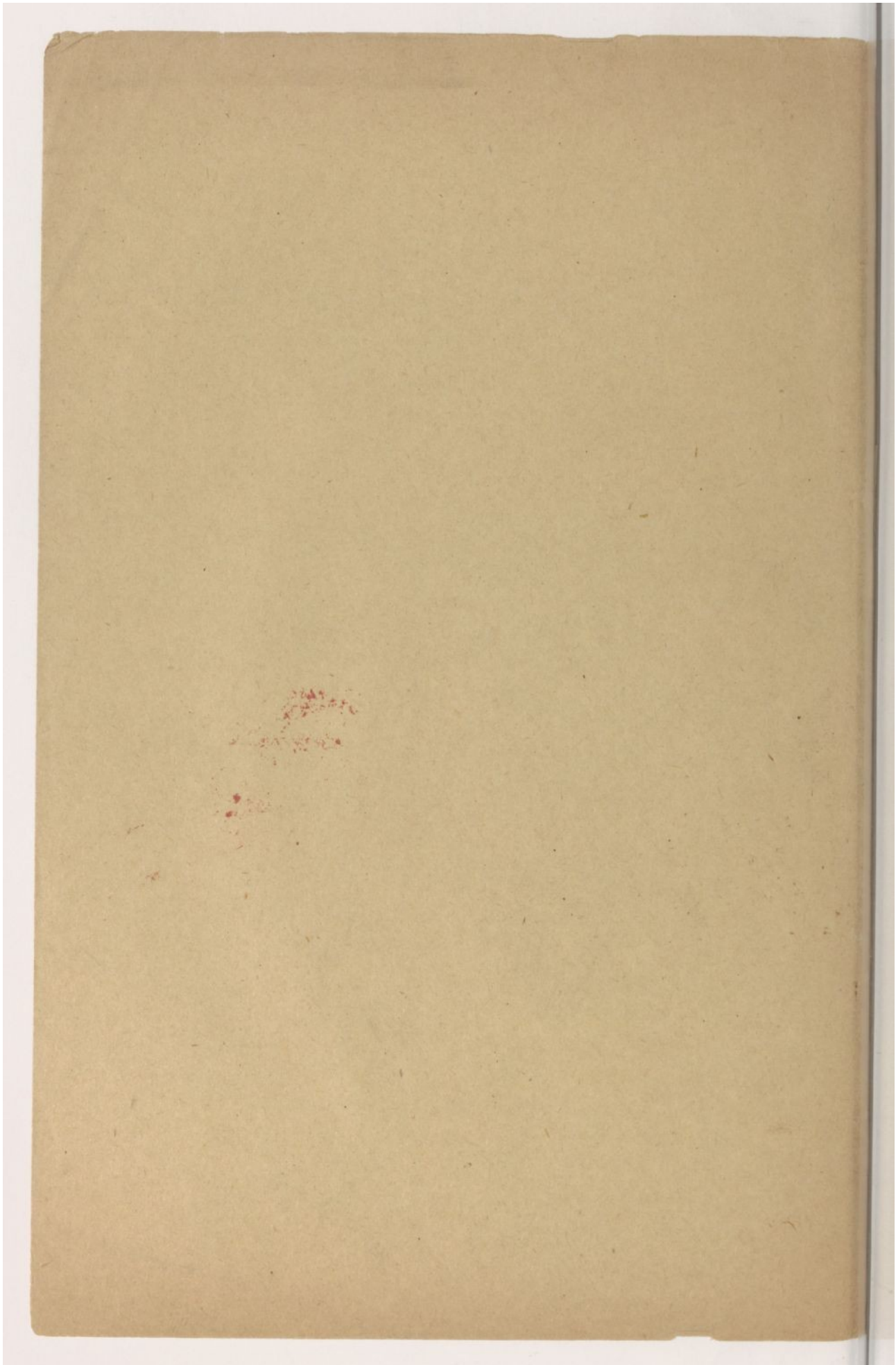
ĐIỀU THỨ SÁU. — Nhập Tịnh Thất rồi phải tuyệt tràu thuốc và không được ăn vật chi ngoài mấy bữa cơm.

ĐIỀU THỨ BẢY. — Phải giữ cho chơn thần an tịnh, đừng xao xuyên lương tâm. Phải thuận hòa không được tiếng lớn, phải siêng năng giúp ích cho nhau và dìu dắt nhau trong đường đạo.

ĐIỀU THỨ TÁM. — Phải tuân mạng lệnh của một vị "Tịnh Chủ" phải y theo giờ khắc sẽ định mà hành công tu luyện.

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

Lời Kính Cáo

Tài liệu **TÂN LUẬT (Ấn Bản 1927)** Nhà In Tam Thanh (Sài Gòn).

Được trình bày thêm phần “Mục lục”:

CDEB

MỤC LỤC

	TRANG
TIỂU TỰ	<u>3</u>
Ngày ban hành TÂN LUẬT	<u>4</u>
ĐẠO PHÁP	
CHƯƠNG I: Về chức sắc cai trị trong Đạo	<u>5 - 6 - 7 - 8</u>
CHƯƠNG II: Về người giữ Đạo	<u>8 - 9</u>
CHƯƠNG III: Về việc lập họ	<u>9 - 10</u>
CHƯƠNG IV: Về ngũ giới cấm	<u>10</u>
CHƯƠNG V: Về tứ đại điều qui	<u>11</u>
CHƯƠNG VI: Về giáo huấn	<u>11</u>
CHƯƠNG VII: Về hình phạt	<u>12</u>
CHƯƠNG VIII: Về việc ban hành luật pháp	<u>12</u>
THỂ LUẬT	<u>13 - 14 - 15</u>
TỊNH THẤT	<u>16</u>

Văn Bản (bản gõ) được

HIỆU ĐÍNH CHỮ QUỐC NGỮ

- Theo chánh tả hiện hành.
- Việt Nam Tự Điển của Lê Văn Đức, Lê Ngọc Trụ do nhà sách Khai Trí xuất bản tháng 4 năm 1970.
- Việt Nam Tự Điển – Hội Khai Trí Tiến Đức -1931.